

tele populare, menționând că în timp ce sîrbii își fac fluierale din lemn de liliac și de cais, românii localnici le fac din corn și din salcîm. De asemeni se disting unele trăsături sîrbești și românești în *Monumentele funerare satești din Krajina*, un studiu interesant cu acest titlu iscălit de D. Stefanović (4—5/1965).

Alte materiale, ca cele de descriere a obiceiurilor de nuntă sau de înmormîntare, de descriere a industriei casnice, merită toată atenția. E interesantă producția olarilor din Pirot (2/1965) care au lucrat nu numai în răsăritul Serbiei, ci și în Bosnia și Bulgaria și mai ales în România (Ibidem, p. 78).

Asemenea probleme, tratate în paginile revistei cu toată seriozitatea și cu competență, oferă material prețios pentru studii comparative.

S. IANCOVICI